

Wat is het beste argument voor het bestaan van God?

Dr. Jason Lisle, astrofysicus, 9 september 2014

<https://answersingenesis.org/is-god-real/what-is-the-best-argument-for-the-existence-of-god/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Helixnevel (Helix Nebula image by NASA/JPL-Caltech)

Er zijn een aantal algemene argumenten voor het bestaan van God. Maar de meeste van deze argumenten zijn niet zo effectief als vele christenen zouden denken. Laten we eens een hypothetische conversatie beschouwen tussen een christen en een atheïst:

En hypothetische conversatie tussen een christen en een atheïst

Christen: “Alles met een begin vereist een oorzaak. Het universum heeft een begin en heeft daarom een oorzaak nodig. Deze oorzaak is God”

Atheïst: “Zelfs als het waar zou zijn dat alles met een begin een oorzaak vereist, hoe weet u dan dat de oorzaak van het universum God is? Waarom niet een big bang? Misschien ontstond ons universum uit een ander universum zoals sommige astrofysici nu geloven.

Christen: “De levende schepselen van deze wereld vertonen duidelijk ontwerp. Daarom moeten zij een ontwerper hebben.

Atheïst: “Levende schepselen *lijken* slechts ontworpen te zijn. Natuurlijke selectie kan instaan voor dit schijnbare ontwerp. Onvoldoend aangepaste organismen neigen ertoe af te sterven, en ze geven hun genen niet door”.

Christen: “Maar levende schepselen hebben een onherleidbare complexiteit. Al hun essentiële onderdelen moeten zich tegelijkertijd op hun plaats bevinden, of het organisme sterft. Dus God moet al die onderdelen tegelijkertijd gecreëerd hebben. Een gradueel evolutionair proces werkt gewoon niet”.

Atheïst: “Enkel omdat u zich geen gradueel, stapsgewijs proces kan indenken voor de constructie van een organisme betekent niet dat er geen is”.

Christen: “DNA heeft informatie in zich - de instructies om een levend wezen te vormen. En informatie wordt nooit voortgebracht door toeval; het komt altijd voort uit een verstand. Dus, DNA bewijst dat God de eerste schepselen creëerde”.

Atheïst: “Er kan een onontdekt mechanisme bestaan dat informatie genereert in het DNA. Geef ons tijd, en wij zullen dit uiteindelijk ontdekken. En zelfs indien DNA voortkwam uit intelligen-

tie, waarom zou u dan denken dat die intelligentie God is? Misschien hebben buitenaardsen leven op aarde gezaaid”.

Christen: “De opstanding van Jezus bewijst het bestaan van God. Enkel God kan de doden doen opstaan”.

Atheïst: “U hebt echt geen enkel bewijs dat Jezus opstond uit de doden. Deze sectie van de Bijbel is gewoon een verfraaid verhaal. En zelfs als het waar zou zijn bewijst het niets. Misschien dat onder bepaalde zeldzame chemische condities een dood organisme terug tot leven kan komen. Het bewijst zeker niet dat er een God is”.

Christen: “De Bijbel beweert dat God bestaat, en dat het Zijn Woord is voor ons. Bovendien, wat de Bijbel zegt moet waar zijn, vermits God niet kan liegen”.

Atheïst: “Dit is een cirkelredenering. Enkel als we op voorhand zouden weten dat God bestaat, zou het redelijk zijn de mogelijkheid in overweging te nemen dat de Bijbel Zijn Woord is. Als God niet bestaat - zoals ik beweer - dan is er geen reden om de Bijbel te vertrouwen”.

Christen: “Voorzeggende profetie toont aan dat de Bijbel echt door God geïnspireerd is. Alle oudtestamentische profetieën betreffende Christus, bijvoorbeeld, werden vervuld. De kans dat dit allemaal per toeval zou gebeurd zijn is erg klein”.

Atheïst: “Een lage waarschijnlijkheid is niet hetzelfde als zero. Mensen winnen wel degelijk de loterij. Bovendien, misschien hebben de Evangelieën de dingen die Jezus deed verfraaid, opdat ze zouden overeenkomen met de oudtestamentische profetieën. Misschien werden zogenaamde profetische boeken eigenlijk geschreven na de gebeurtenissen die zij ‘voorzeggen’. Misschien zijn er begaafde personen die bekwaamheden hebben die nog niet begrepen worden door de wetenschap en kunnen zij occasioneel de toekomst voorspellen. Dit bewijst zeker niet dat de Bijbel geïnspireerd is door God”.

Christen: “Ik heb persoonlijk God ervaren in mijn leven, en zo ook andere christenen. Hij heeft ons gered en onze levens getransformeerd. Wij weten dat Hij bestaat uit ervaring”.

Atheïst: “Maar, uw persoonlijke ervaringen staan niet open voor onderzoek; ik heb enkel uw woord ervoor. En ten tweede, hoe weet u dat zulke subjectieve gevoelens echt uit God voortkomen? De juiste drug kan misschien dezelfde ervaringen voortbrengen”.

Niet doorslaggevend

Opgemerkt moet worden dat alle feiten, gebruikt door de christen hierboven, *waar* zijn. Ja, God is de eerste oorzaak, de ontwerper van leven, de opgestane Christus, de Auteur van de Bijbel, en de Redder van christenen. Maar, de manier waarop deze feiten gebruikt worden, zijn niet doorslaggevend. Dat wil zeggen: geen van de hierbovenstaande argumenten bewijst echt dat God bestaat.

Sommige van de bovengenoemde argumenten zijn zelfs erg zwak: verwijzing naar persoonlijke ervaring, circulair redeneren, en beroep doen op een eerste oorzaak. Terwijl de feiten waar zijn, komen de argumenten niet dicht tot het bewijzen van het bestaan van de bijbelse God. Sommige argumenten lijken sterker te zijn: dat onherleidbare complexiteit en informatie in het DNA sterke bevestigingen zijn van bijbelse schepping. En voorzeggende profetie bevestigt de inspiratie van de Schrift. Niettemin, voor elk van deze argumenten, was de atheïst in staat een “redmiddel” uit te vinden. Hij was in staat een verklaring voor te stellen voor dit bewijs wat verenigbaar is met zijn geloof dat God niet bestaat.

Bovendien, de meeste verklaringen van de atheïst zijn vrij redelijk, gegeven zijn zienswijze op de wereld. Hij is niet onlogisch. Hij is consequent met zijn positie. Christenen en atheïsten hebben verschillende wereldbeschouwingen - verschillende filosofieën over het leven. En we moeten leren te argumenteren op het niveau van wereldbeschouwingen als we willen argumenteren op een overtuigende en effectieve manier.

De christen in de hypothetische conversatie hierboven had niet de correcte benadering van apologetiek. Hij argumenteerde, op de basis van specifieke bewijzen, met iemand die een totaal andere wereldbeschouwing heeft dan de zijne. Deze benadering is nooit overtuigend, omdat de criticus altijd

een redmiddel kan invoeren om zijn wereldbeschouwing te beschermen.[1] Dus, als we dan effectief moeten zijn, dan moeten we een argument gebruiken dat omgaat met wereldbeschouwingen, en niet gewoon geïsoleerde feiten. Het beste argument voor het bestaan van God zal een soort van “big picture” argument moeten zijn.

God gelooft niet in atheïsten

De Bijbel leert dat atheïsten niet *echt* atheïsten zijn. Dat wil zeggen, zij die belijden atheïsten te zijn, geloven uiteindelijk in God, in de kern van hun hart. De Bijbel leert dat iedereen God kent, omdat God Zich aan allen heeft geopenbaard (Romeinen 1:19). In feite leert de Bijbel ons dat Gods bestaan zo vanzelfsprekend is dat ieder, die deze waarheid onderdrukt, “niet te verontschuldigen” is (Romeinen 1:20). De atheïst ontkent met zijn lippen wat hij in zijn hart wel weet. Maar als zij God kennen, waarom dan beweren atheïsten dat zij *niet* in God geloven?

Het antwoord kan gevonden worden in Romeinen 1:18. God is boos op ongelovigen wegens hun ondeugendheid. Een almachtige en alwetende God die boos is op u is een verschrikkelijk vooruitzicht. Dus alhoewel vele atheïsten kunnen beweren dat zij neutrale, objectieve waarnemers zijn, en dat hun ongelof in God zuiver rationeel is, zijn zij in werkelijkheid sterk gemotiveerd om de bijbelse God af te wijzen die terecht boos is op hen. Zij onderdrukken dus de waarheid in ongerechtigheid maar overtuigen zich ervan dat zij niet geloven in God.[2] De atheïst is intellectueel schizofreen: diep in zijn hart geloven in God, maar toch geloven dat hij niet gelooft in God.[3]

Daarom moeten wij het niet echt als een noodzaak zien de atheïst meer specifieke bewijzen voor Gods bestaan te geven. Hij weet al in de kern van zijn hart dat God bestaat, maar hij wil dat niet geloven. Ons doel is het om de atheïst zijn onderdrukte kennis van God te ontmaskeren.[4] In zachtmoedigheid en respect kunnen we de atheïst aantonen dat hij reeds kennis heeft van God, maar dat hij, wat hij weet waar te zijn, onderdrukt.

De inconsequentie ontmaskeren

Omdat een atheïst in God gelooft, maar niet gelooft dat hij gelooft in God, is hij gewoon een wandelende bundel van inconsequenties. Eén zo'n ding is een *gedraginconsequentie*; dit is zo wanneer iemands gedrag niet in overeenstemming is met wat hij beweert te geloven. Bijvoorbeeld, beschouw de atheïstische professor die leert dat menselijke wezens gewoon chemische accidenten zijn - het eindresultaat van een lange en doelloze ketting van biologische evolutie. Maar dan gaat hij naar huis en kust zijn vrouw en omhelst zijn kinderen, alsof zij niet gewoon chemische accidenten zijn, maar waardevolle, onvervangbare personen die respect verdienen en liefde waard zijn.

Beschouw de atheïst die diep verontwaardigd is bij het zien van een gewelddadige moord op het Tv-nieuws. Hij is erg overstuur en hoopt dat de moordenaar zal gestraft worden voor zijn boze daden. Maar waarom zou hij, in het kader van zijn wereldbeschouwing, boos worden. In een atheïstisch, evolutionair universum, waar mensen net als dieren zijn, verschilt moord niet van een leeuw die een antilope doodt: maar wij straffen de leeuw niet! Als mensen slechts chemische accidenten zijn, waarom dan iemand straffen voor het doden van een ander? Waarom verbaasd zijn over de reactie van natriumbicarbonaat met azijn; dat is gewoon wat chemicaliën doen. Het concept dat menselijke wezens waardevol zijn, niet zomaar dieren zijn, niet gewoon chemicaliën zijn, ze echt keuzemogelijkheid hebben, verantwoordelijk zijn voor hun daden, en gebonden zijn aan een universele objectieve morele code, dat alles komt voort uit een christelijke wereldbeschouwing. Deze dingen hebben geen betekenis in een atheïstische levensbeschouwing.

Vele atheïsten gedragen zich volgens morele regels en verwachten dat anderen evenzo moreel handelen. Maar absolute moraliteit is gewoon niet in overeenstemming met atheïsme. Waarom zou er een absolute, objectieve standaard van gedrag bestaan die alle mensen zouden moeten geloven, als het universum en de mensen erin gewoon accidenten van de natuur zijn? Uiteraard kunnen mensen beweren dat er een morele code is, maar wie zal zeggen wat deze morele code zou zijn? Sommige mensen denken dat het okay is een racist te zijn; anderen denken dat het in orde is baby's te doden, en weer anderen vinden dat we mensen van andere religies of etnische groepen moeten doden, enz. Wie zal zeggen welke positie zou moeten ingenomen worden? Elke standaard van onze eigen creatie zou noodzakelijkerwijs subjectief en arbitrair zijn.

Nu zouden sommige atheïsten kunnen antwoorden: “Dat is juist! Moraliteit is subjectief. Wij hebben elk het recht om onze eigen morele code te creëren. En daarom kan u uw eigen moraliteit niet aan andere personen opleggen!” Maar, uiteraard, deze verklaring is zelfweerlegend, omdat wanneer zij zeggen “u kan niet uw eigen moraliteit aan andere mensen opleggen” zij hun eigen morele code aan andere mensen opleggen. Als puntje bij paaltje komt gelooft niemand echt dat moraliteit louter een subjectieve, persoonlijke keus is

Logische inconsequentie

Een andere inconsequentie verschijnt er wanneer atheïsten rationeel proberen te zijn. Rationaliteit omvat het gebruik van wetten van de logica. Wetten van de logica schrijven de correcte ketting van redentie voor tussen waarheidsclaims. Bijvoorbeeld, beschouw het argument: “Als het buiten sneeuwt, dan moet het buiten koud zijn. Het sneeuwt, dus is het buiten koud”. Dit argument is correct omdat het een wet van de logica gebruikt die *modus ponens* wordt genoemd. Wetten van logica, zoals *modus ponens*, zijn immateriële, universele, invariabele, abstracte entiteiten. Ze zijn immaterieel omdat je ze niet kunt aanraken of er uw voet aan stoten. Ze zijn universeel en onveranderlijk omdat ze toepasbaar zijn in alle plaatsen en op alle tijdstippen (*modus ponens* werkt evengoed in Afrika als in de Verenigde Staten, en evengoed op maandag als op vrijdag). En ze zijn abstract omdat ze handelen met concepten.

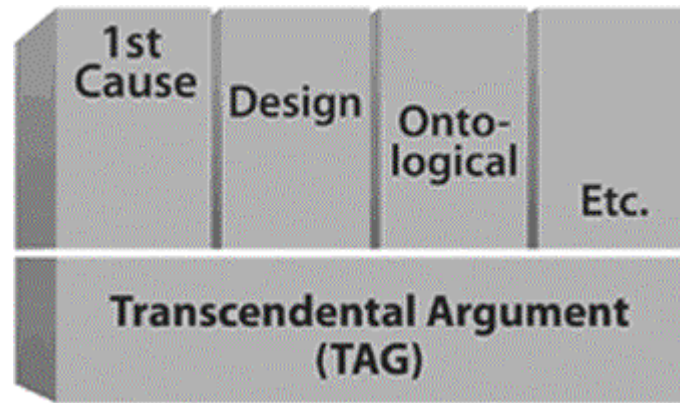
Wetten van de logica komen voort uit Gods soevereine natuur; ze zijn een reflectie van de manier waarop Hij denkt. Ze zijn immaterieel, universeel, invariabel, abstracte entiteiten, omdat God een immateriële (Hij is Geest), alomtegenwoordige, onveranderlijke God is die alle kennis heeft (Kolossenzen 2:3). Dus, alle ware beweringen zullen bestuurd zijn door Gods denken - ze zullen logisch zijn. De wet van niet-contradictie, bijvoorbeeld, stamt uit het feit dat God Zichzelf niet verloochent (2 Timotheüs 2:13). De christen kan rekenen op wetten van de logica; ze zijn de correcte standaard voor redenering omdat God soeverein is over alle waarheid. Wij kunnen sommige van Gods gedachten kennen omdat God Zichzelf onthult heeft aan ons middels de woorden van de Schrift en de persoon van Jezus Christus.

Echter, de atheïst kan rekenschap geven van de wetten van logica. Hij kan ze niet begrijpen binnen zijn eigen wereldbeschouwing. Hoe kunnen er immateriële, universele, onveranderlijke, abstracte wetten zijn in een toevalsuniversum dat gevormd werd door een big bang? Waarom zou er een absolute standaard van redeneren zijn als alles gewoon “moleculen in beweging” zijn? De meeste atheïsten hebben een materialistische kijk - en dat betekent dat zij geloven dat alles wat bestaat, materieel is, of verklaard wordt door materiële processen. Maar wetten van de logica zijn niet materieel! Je kan geen wet van de logica uit de koelkast halen! Als atheïstisch materialisme waar is, dan kunnen er geen wetten van de logica zijn, vermits ze immaterieel zijn. Dus, logisch redeneren zou onmogelijk zijn!

Niemand ontkent dat atheïsten in staat zijn om te redeneren en wetten van de logica te gebruiken. Het punt is dat als het atheïsme waar zou zijn, de atheïst niet in staat zou zijn te redeneren en wetten van de logica te gebruiken, omdat zulke dingen dan geen betekenis hebben. Het feit dat de atheïst in staat is te redeneren, demonstreert dat hij ongelijk heeft. Door dat te gebruiken, wat geen betekenis heeft, gezien zijn wereldbeschouwing, is de atheïst verschrikkelijk inconsequent. Hij gebruikt Gods wetten van de logica, terwijl hij de bijbelse God ontkent Die zulke wetten mogelijk maakt.

Hoe zouden er wetten kunnen zijn zonder een wetgever? De atheïst kan niet duidelijk maken: (1) het bestaan van wetten van logica, (2) waarom ze immaterieel zijn, (3) waarom ze universeel zijn, (4) waarom ze niet veranderen in de tijd, en (5) hoe menselijke wezens van deze wetten zouden kunnen weten. Maar uiteraard, al deze dingen zijn perfect te begrijpen in het christelijke systeem. Wetten van de logica danken hun bestaan aan de bijbelse God. En ze zijn vereist om rationeel te redeneren, om dingen te bewijzen. Dus moet de bijbelse God bestaan, opdat redeneren mogelijk zou zijn. Daarom: **HET BESTE BEWIJS VOOR GODS BESTAAN IS DAT WIJ ZONDER HEM NIETS ZOU DEN KUNNEN BEWIJZEN!** Het bestaan van de bijbelse God is de noodzakelijke voorwaarde, een eerste vereiste voor kennis en rationaliteit. Dit wordt het “Transcendentale Argument voor God” genoemd, of TAG in het kort. Het is een verwoestend en beslissend argument, een dat slechts weinige mensen hebben gepoogd te weerleggen (en geen van hen succesvol).[5]

Bewijs versus overreding

Alhoewel het transcendentale argument voor God deductief gezond is, zullen niet alle atheïsten daarvan overtuigd zijn. Het kan tijd vergen voor hen om zelfs maar het argument te begrijpen. Als ik dit hoofdstuk schrijf, ben ik te midden van een e-maildiscussie met een atheïst, die het argument nog niet volledig begrepen heeft. Real-life discussies over deze kwestie hebben tijd nodig. Maar zelfs als een atheïst het argument begrijpt, kan hij nog steeds niet overtuigd zijn. We moeten ons herinneren dat er een verschil is tussen bewijs en overreding. Bewijs is objectief, maar overreding subjectief. Het transcendentale argument bewijst inderdaad objectief dat God bestaat. Maar, dit betekent niet noodzakelijk dat de atheïst zich overgeeft. Atheïsten zijn sterk gemotiveerd om niet te geloven in de bijbelse God - een God die terecht boos is op hen voor hun opstand tegen Hem.

De atheïst zijn ontkenning van God is een emotionele reactie, geen logische. We kunnen ons een ongehoorzaam kind inbeelden dat gestraft zal worden door zijn vader. Hij kan zijn ogen toesluiten en tot zijn vader zeggen: "u bestaat niet!" Maar dat is niet rationeel. Atheïsten ontkennen (met hun lippen) de bijbelse God, niet om logische redenen, maar om psychologische redenen. We moeten ook in gedachten houden dat het probleem van de ongelovige niet louter een emotionele zaak is maar een diep geestelijk probleem (1 Korinthiërs 2:14). Het is de Heilige Geest die hem de bekwaamheid moet geven om bekeerd te worden (1 Korinthiërs 12:3; 2 Timotheüs 2:25).

Dus, we moeten in gedachten houden dat het niet onze taak is om mensen te bekeren - dat kunnen wij ook niet. Onze taak bestaat erin een verdediging van het geloof te geven op een manier die getrouw is aan de Schrift (1 Petrus 3:15). Het is de Heilige Geest die bekering brengt. Maar God kan onze argumenten gebruiken als onderdeel van het proces waardoor Hij mensen tot Zich trekt.

Eindnoten

1. Of course, sometimes people are persuaded by such arguments. But that doesn't mean the argument is cogent. After all, people can be persuaded by very bad arguments.
2. This is called an "iterated belief"—a belief about a belief.
3. Self-deception is quite common. People frequently attempt to convince themselves of what they want to believe. The Bible tells us that those who hear God's Word but do not act on it are self-deceived (Jakobus 1:22).
4. In some cases, we can use scientific evidence to expose such inconsistency. Consider the evolutionist who admits that the probability of a cell forming by chance is infinitesimal. He is going against the odds. Yet, he decides to carry an umbrella with him when there is a 90 percent chance of rain.
5. Perhaps most significantly, philosopher Michael Martin has attempted to rebut TAG indirectly by making a transcendental-style argument for the non-existence of God (TANG). Martin's argument has been refuted by John Frame, and independently by Michael Butler.

Lees ook:

Van dezelfde schrijver: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/atheisme2.pdf>.

Problemen voor Atheïsten # 1: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/problemen-atheïsten.pdf>

Problemen voor Atheïsten # 2: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/problemen-atheïsten-dl2.pdf>